

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: L. H., zastoupené Mgr. Marcelou Zavřelovou, advokátkou se sídlem Mladá Boleslav, Kalifova 404, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2006, čj. 47 Az 49/2006 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Marcely Zavřelové se určuje částkou 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhala zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 8. 2006, čj. OAM-881/LE-BE04-BE01-2006. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933, rok 2006, sešit č. 9, či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50, www.nssoud.cz)¹.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje stížní důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. bez bližší specifikace. V doplnění kasační stížnosti namítá

¹ Všechna rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz

konkrétně důvody a) a d) s tím, že žalovaný zamítl její žádost jako zjevně nedůvodnou, aniž by posuzoval splnění podmínek pro udělení azylu dle § 13 a 14 zákona o azylu. Dále uvedla, že byla zkrácena na svých právech, neboť je negramotná a v podstatě obsahu podání a rozhodnutí nerozuměla ani při zajištění tlumočnicka do jazyka čínského. Je přesvědčena o tom, že její ekonomické důvody, pro které byla nucena opustit svou zemi a obavy z pronásledování ze strany věřitelů lze považovat za důvody pro udělení azylu. Žádost o azyl podala s časovým odstupem, neboť o této možnosti nebyla poučena. Jak z tvrzení stěžovatele, tak ze právního spisu bylo zjištěno, že stěžovatelka podala žádost o azyl až poté, co jí bylo uděleno správní vyhoštění. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na svou konstantní judikaturu k otázce zjevné nedůvodnosti žádosti o udělení azylu za situace, kdy ji žadatel podal s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění (např. rozsudek ze dne 12. 1. 2005, čj. 4 Azs 300/2004 - 36, či rozsudek ze dne 30. 10. 2005, čj. 8 Azs 107/2005-61) s tím, že za daných okolností nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu.

Jde-li o námitku stěžovatelčiny nemožnosti porozumět obsahu podání a rozhodnutí, Nejvyšší správní soud poukazuje na své rozhodnutí ze dne 14. 2. 2007, čj. 1 Azs 27/2005 - 45 či rozhodnutí ze dne 30. 11. 2006, čj. 137/2006 - 64. K námitce neznalosti českého práva a nevědomosti o možnosti podat žádost o azyl již Nejvyšší správní soud judikoval, že vnitřní pohnutky, které stěžovatele vedly k tomu, že nepožádal o udělení azylu před vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění, nejsou pro toto řízení relevantní (viz rozhodnutí ze dne 30. 11. 2006, čj. 4 Azs 137/2006 - 13). Na tomto závěru nemůže nic změnit ani stěžovatelkou tvrzená negramotnost, kdy i namítané vady tlumočení z čínského jazyka, byly vzhledem k obsahu správního spisu (zejména protokolu o pohovoru) shledány krajským soudem účelovými (viz i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2006, čj. 3 Azs 20/2006 - 114, a ze dne 31. 1. 2007, čj. 6 Azs 329/2005 - 52).

K stížnímu důvodu dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. stěžovatelka neuvádí žádnou argumentaci, proto jej nelze považovat za důvod řádně uplatněný (viz např. rozhodnutí ze dne 18. 12. 2006, čj. 8 Azs 131/2005 - 57).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu skýtá dostatečnou odpověď na námitky stěžovatelky a nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Lze proto shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát (usnesení ze dne 23. 1. 2007, čj. 47 Az 49/2006 - 39), v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 2x 2100 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

